Roboty budowlane przy obiekcie wpisanym do rejestru zabytków

Kategoria: Zarządzanie Przestrzenią
Opublikowano: niedziela, 07, lipiec 2019 14:47
Monika Małowiecka
Odsłony: 8610

Zgodnie z art. 39 ust. 3 Prawa budowlanego, w stosunku do obiektów budowlanych oraz obszarów niewpisanych do rejestru zabytków, a ujętych w gminnej ewidencji zabytków, pozwolenie na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego wydaje organ administracji architektoniczno-budowlanej w uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków.

Dostrzec jednakże trzeba, że wykładnia systemowa i celowościowa art. 39 ust. 1 i 3 Prawa budowlanego wskazuje na to, że obowiązek uzyskania w sprawie wypowiedzi wojewódzkiego konserwatora zabytków w postaci uzgodnienie decyzji o pozwoleniu na budowę czy też wydania odrębnej decyzji konserwatorskiej dotyczy wyłącznie tych robót budowlanych, które wymagają uzyskania na nie pozwolenia na budowę. Ustawodawca kierując się potrzebą ochrony zabytków przyjął, że z punktu widzenia celów zapewnienia tej ochrony nie może mieć znaczenia to, że art. 29 ust. 1 i 2 Prawa budowlanego część działań inwestycyjnych stanowiących roboty budowlane zwolnił z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę i nałożył na inwestora obowiązek wyłącznie ich zgłoszenia lub też całkowicie zwolnił spod reglamentacji.

Mieć na uwadze jednakże trzeba, że w myśl art. 29 ust. 4 ww. ustawy chodzi w tym przypadku jednak wyłącznie o roboty budowlane wykonywane przy obiekcie budowlanym wpisanym do rejestru zabytków, jak też na obszarze wpisanym do rejestru zabytków. W powołanym przepisie ustawodawca nie zastosował analogicznego rozwiązania, które nakazuje odstąpić od kierowania się katalogiem wyłączeń spod obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę, w stosunku do robót prowadzonych przy obiekcie budowlanym wpisanym do gminnej ewidencji zabytków.

Z tego względu, jeżeli takie roboty zostały zwolnione w świetle art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę, nie można wywodzić, że zgłoszenie ich wykonywania powinno zostać objęte sprzeciwem wniesionym przez organ administracji architektoniczno-budowlanej na podstawie art. 30 ust. 6 pkt 1 w zw. z art. 39 ust. 3 Prawa budowlanego jako że wymagają one wydania pozwolenia na budowę. Sąd zauważa, że brak jest jakichkolwiek przeszkód, by roboty budowlane ze względu na swoją uproszczoną postać poddane obowiązkowi zgłoszenia nie mogły zostać ocenione z punktu widzenia ich oddziaływania na obiekt wpisany do gminnej ewidencji zabytków. Niemniej jednak właściwym instrumentem, z którego w tym przypadku może skorzystać organ administracji architektoniczno-budowlanej, jest wniesienie sprzeciwu na podstawie art. 30 ust. 7 pkt 2 Prawa budowlanego, który odwołuje się do możliwości spowodowania przez zgłaszane roboty pogorszenia stanu zachowania zabytku.

Wyrok WSA z dnia 6 czerwca 2019 roku, sygn. akt: VII SA/Wa 2802/18

Phoca PDF